

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

អ៊ឹម ដី , ភេទប្រុស K05311 (បាត់ខ្លួន)

ប្រជាជនថ្មី

សម្ភាសន៍ជាមួយ អ៊ឹម ឡោ, អាយុ ៦០ ឆ្នាំ «ត្រូវជាប្អូនប្រុស»

នៅភូមិស្វាយស ឃុំតាប៉ុន ស្រុកសង្កែ ខេត្តបាត់ដំបង ។

ថ្ងៃទី ១៣ កក្កដា ឆ្នាំ២០០៦

សម្ភាសន៍ដោយ: យិន ឆាយ

ឆាយ: អីចឹងដំបូងខ្ញុំសូមជំរាបជូនពួកខ្ញុំម៉ៅពីមជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា ពួកខ្ញុំសិក្សាស្រាវជ្រាវ អំពីប្រវត្តិសាស្ត្រក្នុងរបបខ្មែរក្រហម ដើម្បីសរសេរជាសៀវភៅទុកឲ្យក្មេងៗ ជំនាន់ក្រោយ សិក្សារៀនសូត្រអំពីរបបណ៍ន ។ ហើយម្យ៉ាងដើម្បីរៀបចំឯកសារណ៍នផ្តល់ឲ្យផ្នែកច្បាប់ មួយចំនួនដើម្បីកាត់ទោសមេដឹកនាំខ្មែរក្រហមណ៍នហ្នាស ។ ហើយខ្ញុំម៉ៅដល់ដួងពួកណ៍នក៏ ដោយសារតែមានតែមានប្រវត្តិរូបមួយសន្លឹកណ៍នដែលឈ្មោះដីនេះ កាត់ត្រូវជាម៉ៅចំនីត ដែរ?

ឡោ: ត្រូវជាបងបង្កើត ។

ឆាយ: បាទ! ដំបូងខ្ញុំចង់ស្គាល់ឈ្មោះពួក...តើពួកឈ្មោះអីដែរ?

ឡោ: អ៊ឹម ឡោ ។

ឆាយ: ពួកអាយុប៉ុន្មានហើយ?

ឡោ: ៦០

ឆាយ: ៦០ កត់ហ្នាស?

ឡោ: បាទ!

ឆាយ: ពួកមានស្រុកកំណើតកើតជាអីនៅណាដែរ?

ឡោ: នៅភូមិណ៍ន ។

ឆាយ: ភូមិណ៍នគេហៅភូមិអី?

ឡោះ: ភូមិស្វាយស ។

ឆាយ: ឃុំ...

ឡោះ: ឃុំតាប៉ុន ស្រុកសង្កែ ខេត្តបាត់ដំបង ។

ឆាយ: បាទ! ចុះគ្រួសារពូឈ្មោះអី?

ឡោះ: សី អាត ។

ឆាយ: បាទ! កាត់អាយុប៉ុន្មានហើយ?

ឡោះ: ៥៨ ។

ឆាយ: ពូរៀបការកាលពីឆ្នាំណាមេ?

ឡោះ: ឆ្នាំ ៧០ កត់ ។

ឆាយ: បាទកូនប៉ុន្មាននាក់ដែរ?

ឡោះ: កូនបាទ ៤ នាក់ ។

ឆាយ: ស្រីប៉ុន្មាន? ប្រុសប៉ុន្មានដែរ?

ឡោះ: ស្រី ២ ប្រុស ២ ។

ឆាយ: ហើសពូថ្ងៃប្រកបមុខរបរបរអីដែរ?

ឡោះ: ធ្វើស្រែ ។

ឆាយ: ហូបគ្រប់ក្រាន់ដែរហ្ន៎ស?

ឡោះ: មិនសូវគ្រប់ប៉ុន្មានខ្លះខាតខ្លះ ។

ឆាយ: ខ្ញុំចង់ជំរាបសួរពូពីឈ្មោះ ជីហ្ន៎ស?

ឡោះ: បាទ!

ឆាយ: ឈ្មោះអ៊ឹម ជី?

ឡោះ: បាទ!

ឆាយ: ឈ្មោះអ៊ឹម ជី ណឹងត្រូវជាម៉ែចរបស់លោកពូដែរ?

ឡោះ: បងបង្កើត ។

ឆាយ: បងបង្កើតម៉ែងហ្ន៎ស...?

ឡោះ: បងថ្ងៃឈ្មោះ ឡាប តែខ្ញុំមិនស្គាល់នាមត្រកូលកាត់ ។

ឆាយ: ឈ្មោះណឹងត្រូវគេចាប់ខ្លួនតាំងពីឆ្នាំណាមានដែលដឹងទេ?

ឡោះ: ចុងឆ្នាំ ៧៨ ជិតចូល ៧៩ ហើយ ។

ឆាយ: បាទ! ខ្ញុំចង់សួរពីប្រវត្តិដើមរបស់កាត់បន្តិច កាលពីដើមមេកាត់បានរៀនសូត្រដល់ថ្នាក់ទី ប៉ុន្មានដែរ?

ឡោះ: កាត់រៀនសាលានៅក្នុងភូមិនេះ ។

ឆាយ: ក្នុងភូមិស្វាយសណឹង?

ឡោះ: បាទ! ថ្នាក់បរិវិដ្ឋានសណឹង ។

ឆាយ: កាត់រៀនបានប៉ុន្មានឆ្នាំ?

ឡោះ: រៀនបាន ៥ ឆ្នាំ ។

ឆាយ: ថ្នាក់ទី ១២, ១១, ១០, ៩, ៨ ។

ឡោះ: បាទ!

ឆាយ: ហើយកាត់រៀនបានថ្នាក់ទី ៨ សណឹងកាត់ឈប់ទៅ?

ឡោះ: កាត់បានប្រពន្ធ ។

ឆាយ: កាលណឹងយ៉ាងម៉េចបានឈប់រៀន?

ឡោះ: កាលណឹងហ្គេស?

ឆាយ: បាទ!

ឡោះ: ដូចជាទីពុកម្តាយកាត់ខ្សត់ខ្សោយពេកកាត់មេរ័យដួងធ្វើស្រែទីពុកម្តាយ ។

ឆាយ: កាត់ឈប់ពីឆ្នាំណា?

ឡោះ: ឆ្នាំ ៦៩ ។

ឆាយ: ពេលដែលកាត់ឈប់រៀនហើយកាត់ធ្វើអីគេ?

ឡោះ: កាត់គ្មានធ្វើអីទេ... កាត់ធ្វើតែស្រែណឹង ដល់ខ្មែរក្រហមចូលឆ្នាំ ៧៥ ណឹងគេឲ្យកាត់ធ្វើមេ កងធំ ។

ឆាយ: អើយកាត់រៀបការពីឆ្នាំណា?

ឡោះ: កាត់រៀបការពីឆ្នាំ ៦៩ ។

ឆាយ: រៀបការតាំងពីឆ្នាំ ៦៩ អីណោះ...?

ឡោះ: បាទ! កាត់មានកូន ១ បង កើតមេរ័យស្លាប់ៗ មួយខ្លួនទៀតក៏ស្លាប់ដែរ ។

ឆាយ: ប្រពន្ធកាត់ឈ្មោះអី?

ឡោះ: ឈ្មោះឡាំ ។

ឆាយ: ឈ្មោះអីឡាំ?

ឡោះ: ខ្ញុំអត់ស្គាល់គ្រូកូលកាត់ទេ ។

ឆាយ: អីចឹងពេលកាត់ការហើយកាត់រស់នៅកន្លែងណឹងដែរឬក៏កាត់នៅអីណា?

ឡោះ: កាត់នៅអីណឹងដែរ ។

ឆាយ: កាត់នៅក្នុងភូមិស្វាយសណឹងហ្ន៎ស?

ឡោះ: បាទ! ពេលការរួចកាត់មេអីណោះ ប្រពន្ធកាត់នៅកំពង់ឆ្នាំង ។

ឆាយ: បាទ! ស្រុកកំណើតប្រពន្ធកាត់នៅកំពង់ឆ្នាំងហ្ន៎ស?

ឡោះ: បាទ!

ឆាយ: ហើយកាត់រៀបការនៅឆ្នាំ៦៨ណឹង?

ឡោះ: ៦៩ ។

ឆាយ: ហើយកាត់មេនេះប្រកបមុខរបរអីដែរ?

ឡោះ: កាត់ប្រកបមុខរបរធ្វើស្រែ ។

ឆាយ: ធ្វើស្រែរហូតដល់ឆ្នាំណា?

ឡោះ: រហូតដល់ឆ្នាំ ៧៥ ណឹងដែលបែកបាក់គ្នា ។

ឆាយ: កាត់បែកបាក់ទៅណាទៅ?

ឡោះ: ទេឆ្នាំ ៧៥ មិនទាន់បែកបាក់ទេ ដល់ឆ្នាំ ៧៧ ។

ឆាយ: ៧៧?

ឡោះ: បាទ!

ឆាយ: បែកគ្នាទៅណាទៅ?

ឡោះ: បែកគ្នាគេចាប់កាត់ ។

ឆាយ: គេចាប់ពីកន្លែងត្រង់ណាទៅពូ?

ឡោះ: ចាប់ពីកន្លែងត្រង់ណឹងឯង ។

ឆាយ: ពីស្វាយសណឹង?

ឡោះ: បាទ!

ឆាយ: កាលណឹងពីណាគេប្រធានភូមិស្វាយសណឹង?

ឡោះ: អ...និយាយពីប្រធានភូមិពីសម័យ ៧៧ ហ្ន៎...
 ឆាយ: បាទ! ពីណាគេ?
 ឡោះ: មានតែអាយ័ត ។
 ឆាយ: ចុះអនុពីណាគេ?
 ឡោះ: អាណិតនារតីមេរំហើយ ។
 ឆាយ: នារតីមេរំណា?
 ឡោះ: ៧៧ ។
 ឆាយ: ដើមឆ្នាំ ៧៧/៧៧ ឬក៏ចុងឆ្នាំ ៧៧?
 ឡោះ: ខុសប្រក្រតីក្នុងយុគមេរំហើយ...
 ឆាយ: បាទ! ព្រោះនៅតំបន់ផ្សេងៗគ្នាវាអាចមេរំហើយ ៧៧ ដើមឆ្នាំ ៧៨...
 ឡោះ: ទេខ្ញុំវានេះទៅ... បើមេរំហើយ លោកក្នុងឯង...
 ឆាយ: បាទ! អត់អីទេលោកពូអត់អីទេ...នឹកឃើញប៉ុន្មានឆ្នាំយប់ៗណាស់ទៅ អត់អីទេ ។
 ឡោះ: ពីព្រោះខ្ញុំកាលណាវាវង្វេងដូចមនុស្សឆ្នាំ ៧៧ មីចឹង ។
 ឆាយ: ចុះកាលដែលពួកនារតីមេរំណាប្រធានភូមិចាស់ៗ...
 ឡោះ: គេចាប់អស់...គេជម្លៀសទៅអស់ទៅ ។
 ឆាយ: គេជម្លៀសទៅណាទៅ?
 ឡោះ: គេទៅកាប់រទេះ ខ្លះទៅកែងទៅអីណាស់ ។
 ឆាយ: អូ... បែងចែកគ្រប់កន្លែងអីចឹង?
 ឡោះ: បែងចែកគ្រប់កន្លែង ដល់ក្រោយមេរំហើយគេយកទៅសម្លាប់ចោលអស់ទៅ ។
 ឆាយ: ដើមឆ្នាំ ៧៨ ណាហ្ន៎ ពួកនារតីមេរំហើយ ក្តៅបក្តាប់ក្នុងភូមិយើងណាស់ ។
 ឡោះ: បាទ!
 ឆាយ: ពូស្តាល់ពីណាមេរំហើយក្តៅបក្តាប់ក្នុងភូមិយើងនេះ?
 ឡោះ: ក្តៅបក្តាប់នៅនេះមានឈ្មោះ យ័ត...ដែលពីប្រធានភូមិចាស់មុនហ្ន៎...
 ឆាយ: បាទ! បន្តពីប្រធានភូមិចាស់...
 ឡោះ: ឈ្មោះ យ័ត ។
 ឆាយ: ហើយឈ្មោះអីទៀត?

ឡោះ: ឈ្មោះកេង ។

ឆាយ: កេង ហ្ន៎ស៍? ឈ្មោះអីទៀតពូរៀបរាប់មើល...?

ឡោះ: ខ្ញុំចេះតែភ្លេចឈ្មោះអីទេ...

ឆាយ: បាទ! អត់អីទេ...ចុះប្រធានឃុំឈ្មោះអី?

ឡោះ: ឈ្មោះ ឆន ។

ឆាយ: ហើយឈ្មោះអីទៀត?

ឡោះ: ឆន ណីងហើយប្រធានឃុំ...ឃុំសម័យណីងហ្ន៎ស៍...

ឆាយ: បាទ!

ឡោះ: សម័យប៉ុណ្ណា ។

ឆាយ: ចុះប្រធានសហករណ៍ឈ្មោះអីដែរ?

ឡោះ: ...?

ឆាយ: ភ្លេចហើយហ្ន៎ស៍...?

ឡោះ: ភ្លេច ។

ឆាយ:

ចុះកាលណីងស្រុកយើងនេះគេហៅស្រុកលេខប៉ុន្មាន? ស្រុកសង្កែពីដើមគេហៅស្រុកលេខ ប៉ុន្មាន?

ឡោះ: អូ...លេខខ្ញុំអត់ដឹង ។

ឆាយ: អត់ដឹងទេ..! ចុះតំបន់?

ឡោះ: តំបន់ ៤ ។

ឆាយ: បាទ! កាលណីងប្រធានតំបន់ពីណាគេ?

ឡោះ: ណីងនិយាយពី ៧៥ មេរ័ក្ខយ...?

ឆាយ: បាទ! ពី ៧៥ មេរ័...ប្រធានតំបន់ឈ្មោះអីប្រធានតំបន់ ៤ ណីង?

ឡោះ: ...?

ឆាយ: ឥឡូវពួកនឹកអត់ឃើញអត់ចោះ...ខ្ញុំចង់សួរទៅបងរបស់ពូប្តីប្តីរបស់ប្តីឈ្មោះ អ៊ឹម ដីនេះ?

ឡោះ: បង... បងបង្កើត ។

ឆាយ: ដែលថាគេចាប់ខ្លួនគាត់ណឹងចាប់នៅឆ្នាំណា ?

ឡោ: ជិតចូល ៧៧ ។

ឆាយ: ជិតចូល ៧៧ ហើយ ?

ឡោ: បាទ!

ឆាយ: កាលណឹងពួកនរតីចូលមេរ័យហើយហ្ន៎ស ?

ឡោ: បាទ! ចូលមេរ័យហើយ ។

ឆាយ: អីចឹងចាប់ណឹងពួកនរតីអ្នកចាប់ឬក៏ខាងណា ?

ឡោ: ពួកនរតី ។

ឆាយ: អីចឹង! គេចាប់ណឹងគេចោទពីមូលហេតុអីបានគេចាប់ណឹងពូ ?

ឡោ: ខ្ញុំមិនសូវដឹងដែរ... ប៉ុន្តែគេថាពួកពាយ័ព្យចាប់ទាំងអស់ ។

ឆាយ: ដឹងថាមូលហេតុអីទេ ?

ឡោ: ខ្ញុំមិនសូវដឹងដែរ ។

ឆាយ: ពេលគេមេរ័យចាប់ណឹងគេប្រាប់ថាម៉េចដែរ ?

ឡោ: ឃើញគេមេរ័យកង្កុយទៅ ។

ឆាយ: អីចឹង! អត់មានមេរ័យប្រាប់ក្រុមគ្រួសារថាយកទៅណាទៅណីទេ ?

ឡោ: គេឲ្យទៅ រើដុះនៅ វត្តសម្តេច... រើវត្ត ។

ឆាយ: រើវត្ត ?

ឡោ: បាទ!

ឆាយ: វត្តអីគេ... វត្តសំរេចហ្ន៎ស ?

ឡោ: វត្តសម្តេច ។

ឆាយ: វត្តសម្តេចណឹងនៅ ឯណាទៅ ?

ឡោ: លាកក្នុងមេរ័យ... នៅ តាមផ្លូវណឹង ។

ឆាយ: នាយុតាប៉ុណឹង ?

ឡោ: បាទ! ត្រូវទេ ?

ឆាយ: បាទ! ហើយដល់គេហៅថាទៅ រើដុះណឹងបាត់ម៉ឺនទៅ ?

ឡោ: បាទ!

ឆាយ: អត់មានដំណឹងថាយកទៅណាទៅណីទេ?

ឡោ: អត់មានទេ ។

ឆាយ: បើចុះកាលណឹងប្រពន្ធកាត់មានដឹងដំណឹងថាប្តីគេយកទៅណាទៅណីដែរទេ?

ឡោ: អត់ដឹងដែរណឹងដូចខ្ញុំថាអីចឹងឯង មិនដឹងថាយកទៅណាទៅណីព្រោះវាបាត់ខ្លួនទៅ ។

ឆាយ: ប្រពន្ធកាត់ឈ្មោះអី?

ឡោ: ឈ្មោះឡាំ ។

ឆាយ: កាលណឹងកូនប៉ុន្មាននាក់?

ឡោ: កូនតែ ១ ណឹង ។

ឆាយ: តែ ១ ទេ?

ឡោ: តែកូនណឹងវាស្លាប់អស់ហើយ ។

ឆាយ: ចុះសព្វថ្ងៃប្រពន្ធកាត់ទៅនៅឯណាទៅ?

ឡោ: ទៅនៅអូស្រ្តាលីអីណោះ ។

ឆាយ: ទៅនៅអូស្រ្តាលី?

ឡោ: ...?

ឆាយ: ចុះកូន?

ឡោ: កូនមានអីណាអស់ហើយ ។

ឆាយ: កូនស្លាប់អស់ហើយ?

ឡោ: បាទ!

ឆាយ: បើកាត់ទៅនៅអូស្រ្តាលីដែលបានមេរ័យលេងស្រុកភូមិដែរទេ?

ឡោ: កាត់មេរ័យដែរ តែមេរ័យតែកំពង់ឆ្នាំងអីណោះស្រុកកំណើតកាត់អីណោះ មិនដែលមេរ័យអីណោះ ផង ។

ឆាយ: អូ..មេរ័យតែកំពង់ឆ្នាំងទេនែស៍?

ឡោ: បាទ!

ឆាយ: កាត់មានគ្រួសារថ្មីទៀតហើយឬនៅ?

ឡោ: ទេកាត់មាន...បែបមានហើយមើលទៅ ។

ឆាយ: ប្រពន្ធរបស់ដំណឹងមេរ័យទេវ័តឡាវាយ, ប្រហែលប៉ុន្មានហើយ?

ឡោះ: អាយុប្រហែលជា ៦១ ។

ឆាយ: កាលមុនគាត់បានចេញទៅ អូស្ត្រាលី គាត់នៅ ឯណា ?

ឡោះ: គាត់នៅ ស្វាតាអន ។

ឆាយ: ស្វាតាអន ?

ឡោះ: បាទ!

ឆាយ: អាណិតនៅ ក្នុងឃុំ អីដែរ ?

ឡោះ: ឃុំព្រែកស្នោ ។

ឆាយ: កាលណាដែលគាត់ធ្វើម៉េចបានគាត់បានទៅ នៅ អូស្ត្រាលី ?

ឡោះ: សួរដល់ គ្រង់ណាងខ្ញុំ មិនដឹងប្រវត្តិគាត់ទេ ។

ឆាយ: គាត់មានបានទៅដល់ជំរុំដល់អីទេ បានៗ ទៅ... ?

ឡោះ: គាត់ទៅជំរុំ ។

ឆាយ: អីចឹង! អាណិតវាមានដំណើររឿងវាអីចឹង... ។

ឡោះ: បាទ!

ឆាយ: ដល់ទៅដល់នោះដំបូងមានបងប្អូន គេមេឃាំ ធានាប្តីអង្គការ ។

ឡោះ: អង្គការ មានបងប្អូនអីណាមេឃាំ ធានាមានតែអង្គការ ។

ឆាយ: អីចឹងគាត់អត់មានដឹងថាប្តីគាត់ត្រូវគេបញ្ជូនទៅណាទៅណាទេអីចឹងពីមុនមេឃាំ ?

ឡោះ: បាទ! ដល់គេយកពីគាត់មេឃាំវា បែកបាក់ពីណាទៅ មិនដឹងអីណាអីណា ។

ឆាយ: អត់មានដឹងថាគេបញ្ជូនទៅទួលស្នែងទេ ហើយពេលបែកហើយក៏អត់មាន...

ឡោះ: គាត់បែកបាក់ទៅខ្ញុំទៅយកគាត់ពីស្រុកមោងមេឃាំ ។

ឆាយ: បាទ!

ឡោះ: ខ្ញុំទៅយកផ្ទាល់ដៃ ។

ឆាយ: អត់មានបានទៅ មើលទួលស្នែងអីសន្សំយថាប្តីត្រូវគេចាប់ទៅណាអីទេ ?

ឡោះ: អត់... បើខ្ញុំបានទៅ មើល ។

ឆាយ: ហើយពូបានទៅ មើល មានបានដើរមើលរូបថតបស់គាត់ដែរទេ ?

ឡោះ: ខ្ញុំដើរមើល បែបមើលមិនសព្វទេ ។

ឆាយ: កាលបែកហើយណាងហ្នែង ?

ឡោ: អត់ទេ... ឆ្នាំ ២០០០ នេះ ។

ឆាយ: បាទ! ចុះពួកលណឹងគេជម្លៀសពូទៅណាដែរ?

ឡោ: ខ្ញុំគ្មានទៅណាទេ ខ្ញុំនៅស្នាក់នៅអន... អូ... គេជម្លៀសទៅដល់ភ្នំតាត្រៀមអីណោះ ។

ឆាយ: នៅស្រុកអីណាដែរ?

ឡោ: ភ្នំតាត្រៀមស្រុកសង្កែដែរ ។

ឆាយ: ស្រុកសង្កែ...?

ឡោ: ទេមិនមែនស្រុកសង្កែទេ ស្រុកបាត់តំបង ។

ឆាយ: បាទ! ហីទៅដល់ណឹងគេឲ្យធ្វើអីគេ?

ឡោ: គេឲ្យកិនស្រូវ ។

ឆាយ: នៅមានស្រូវណឹងម៉ែង?

ឡោ: បាទ! គេឲ្យកិនស្រូវ ។

ឆាយ: ហើយគេឲ្យកិនណឹងដាក់ដែនការយ៉ាងម៉េចដែរ?

ឡោ: គេឲ្យកិនណឹងមួយថ្ងៃឲ្យបាន ៣ ការ៉ុងឲ្យគេ ៣ បារ៉ូឲ្យគេ ។

ឆាយ: ៣ បារ៉ូ អាបារ៉ូឆ្នុតយើងណឹងហ្នែង?

ឡោ: បាទ!

ឆាយ: ហើយកិនបានដែរអត់?

ឡោ: មិនបានគេសំលេះចោល ។

ឆាយ: ហីបានដែរអត់អីចឹង?

ឡោ: បាន ។

ឆាយ: អើ... ៣ បារ៉ូឆ្នុតយើងកិនតែម្នាក់ឯងឬក៏កិន ២ នាក់?

ឡោ: ២ នាក់ ។

ឆាយ: ហីចេះតែធ្វើម៉ាថ្ងៃវាសំល្ហាចអីចឹងទៅ ឬក៏មានពេលសំរាកដែរ?

ឡោ: សំរាកពេលបបរ ។

ឆាយ: រួចបបរហើយធ្វើទៀតទៅ?

ឡោ: ធ្វើទៀត អត់មានបានសំរាកទេ ។

ឆាយ: អូ... នៅកិនស្រូវណឹងគេឲ្យហូបបបរដែរ?

ឡោ: ហូបបបរ តែបបរគេគ្រាន់ជាងប្រជាជន ។

ឆាយ: ហូបឆ្កែតទេ?

ឡោ: បាទ! បបរខាប់ ។

ឆាយ: ហ៊ីចុះម្ហូបអីយ៉ាងម៉េចដែរ?
 ឡោ: ម្ហូបធម្មតាទៅ ត្រូវអំបិលៗទៅ ។
 ឆាយ: អត់មានត្រីអត់មានសាច់អីទេ?
 ឡោ: ជួនមានត្រីទៅ ជួនមានសាច់គោទៅ ។
 ឆាយ: អាណីតកាលពីឆ្នាំណា...ឆ្នាំ ៧៥ ណឹង?
 ឡោ: ឆ្នាំ ៧៥ ណឹងហើយ ។
 ឆាយ: អីចឹង...ចុះធ្វើអាណីតបានប៉ុន្មានឆ្នាំទៅ?
 ឡោ: ខែ ១ ឆ្នាំ ៧៥ ។
 ឆាយ: អូ...ធ្វើណឹងធ្វើតែ១ឆ្នាំទេហ្ន៎ស៍?
 ឡោ: បាទ!
 ឆាយ: អាណីតទៅ ណឹងគេមានកងមានក្រុមគេដូចជាអ្នកធ្វើអង្ករអ្នកកិនស្រូវ?
 ឡោ: បាទមាន ។
 ឆាយ: ប្រធានក្រុមគេពីណាគេកាលណឹង?
 ឡោ: ...ប៉ុន្តែប្រធានកងណឹងគេវ៉ៃចោល... ឈ្មោះ ចាន់ណឹងគេវ៉ៃចោល ។
 ឆាយ: ឈ្មោះ ចាន់ ។
 ឡោ: បាទ! គេវ៉ៃចោលនៅជួររដ្ឋមន្ត្រី ។
 ឆាយ: មូលហេតុអីបានគេវ៉ៃចោល?
 ឡោ: ថាបិទបន្ទប់ដុតប្រពន្ធកូនដុតឪពុកម្តាយគេ ។
 ឆាយ: អ្នក...ហ៊ីមែនដែរអត់ទេ?
 ឡោ: មែន...ពិត ។
 ឆាយ: ហ៊ីហេតុអី បានគាត់ណឹងដុតឪពុកម្តាយគេចោល?
 ឡោ: គេថាខ្លាំង ។
 ឆាយ: ហ៊ីដុតណឹងនាប់ប៉ុន្មាននាក់?
 ឡោ: មាំត្រូវសារម៉ែន ។
 ឆាយ: មាំត្រូវសារប៉ុន្មាននាក់ទៅ?
 ឡោ: ខ្ញុំឃើញគេវ៉ៃនាប់នៅជួររដ្ឋមន្ត្រី ។

ឆាយ: ឆាប់អាមេកងណឹងហ្គេស?

ឡោ: បាទ!

ឆាយ: មេកងណឹងតាតសម្លាប់គេហើយគេចាប់តាតទៅ?

ឡោ: បាទ! ដល់យូនរំដោះបានមេរ៉ាវមេរ៉ាវដែរ ។

ឆាយ: មេរ៉ាវដែរពីណាអ្នកសម្លាប់?

ឡោ: ប្រជាជនកេរ្តិ៍ឆ្មារ ។

ឆាយ: រឹងណឹងព្រួតគ្នាម៉ែងហ្គេស?

ឡោ: ឈ្មោះ ចាន់ ។

ឆាយ: អូ...មេកងណឹងឈ្មោះ ចាន់.

ឡោ: បាទ!

ឆាយ: តាតណឹងកាចហ្គេស?

ឡោ: កាចបាគេធ្វើបាប...ដុតម៉ាក្រួសារទាំងឡើយទាំងមួយទាំងកូនតូចៗឆាប់តែទាំងអស់ ។

ឆាយ: បាទ! ដល់អីចឹងគេយកអាមេកងឈ្មោះ ចាន់ណឹងទៅវ៉ែចោលដែរទៅ?

ឡោ: វ៉ែចោលហើយគេកាត់ក...អាណឹងខ្ញុំឃើញ នឹងភ្នែកហើយ ។

ឆាយ: បាទ!

ឡោ: លោកក្នុងក្រុងលោខ្ញុំអាករអូលអីសុំទោសណាស់...

ឆាយ: អើយ...និយាយតាមដំណើរចុះអត់អីទេ ។ បើចុះពេលគេឲ្យធ្វើអង្ករធ្វើអីហើយក្រោយមេរ៉ាវ
គេឲ្យធ្វើអីគេ?

ឡោ: គេឲ្យធ្វើអង្ករបើមិនបានអង្ករឲ្យគេគេយកទោស បើមិនបាន ៣ បារឲ្យគេគេយកទោស ។

ឆាយ: ប៉ុន្តែក្នុងចំណោមណឹងមិនដែលមានអ្នកមួយធ្វើមិនទាន់ទេនៃស?

ឡោ: បាទ!

ឆាយ: ចុះក្រោយពីធ្វើអង្ករហើយគេឲ្យធ្វើអីទៀតឆ្នាំបន្ទាប់មេរ៉ាវ?

ឡោ: ដល់រួចពីណឹងមេរ៉ាវប្រតិបត្តិរួចមុនថ្ងៃទី ១៧ ។

ឆាយ: ថ្ងៃទី ១៧/មុនបែកហ្គេស?

ឡោ: គេឲ្យធ្វើឲ្យរួច បើមិនរួចទេយកទៅសម្លាប់ចោល ។

ឆាយ: កាលណឹងនៅក្នុងភូមិស្វាយសណឹងដែលហ្គេស?

ឡោ: បាទ!

ឆាយ: កាលណឹងប្រជាជនថ្មីដែលជម្លៀសមេរ័តីក្របកន្លែងណឹងមេរ័តីនៅកន្លែងណឹងដែរ?

ឡោ: បាទ! កន្លែងនេះប្រជាជនចាស់ ។

ឆាយ: ហ៊ីតេឡឆ្នើពលកម្មអីហូបចុកអីយ៉ាងម៉េច?

ឡោ: តេឡហូបបបរ ។

ឆាយ: ហូបបបរដូចគ្នាទាំងអស់អីចឹងទេ?

ឡោ: អាខាណោះខ្ញុំអត់ដឹងទេ អាខាណោះតេឡហូបបបរ ។

ឆាយ: តេវាល់ចែកអីចឹងដែរ?

ឡោ: ១ កាតេណឹង ។

ឆាយ: កា របស់អាមេរិកកាំងណឹងហ្គេស?

ឡោ: បា! ១ ភក់ ១ កាណឹង ។

ឆាយ: ហ៊ីបបរណឹងតោកប្តីរាវ ។

ឡោ: បបររាវហ្គេស បបរដូចអ្នកយើងអីចឹងហ្គេស ។

ឆាយ: បាទ! ប៉ុន្តែធ្វើការទៅ តាមកងតាមក្រុមរបស់តេអីចឹងទេ? .?

ឡោ: បាទ! ម្លោះហើយវាល្វើយលូតលូន់ ខ្ញុំវាបាក់កាលណឹងឯង ។

ឆាយ: ហ៊ីតេដាក់ដែនការតីឆីវីងដែរទេ?

ឡោ: តីឆីវីង... ភ្នំស្រែបើភ្នំរមុតជើងតោខ្មាំង ស្តីក៏ខ្មាំងទាំងអស់ ។

ឆាយ: ចុះពេលដែលពួកនាវាដែលមេរ័តីនៅក្នុងភូមិយើងណឹងតេឡយើងធ្វើពលកម្មយ៉ាងម៉េចដែរ
ឲ្យលត់ដំខ្មាំងជាងអ្នកមុនឬក៏ធ្លុជាងអ្នកមុន?

ឡោ: មេរ័តីដល់ដំបូងល្អណាស់ រំលងបានប្រហែល ១ ខែ តេចាប់អាព្វកពាយ័ព្យ ។

ឆាយ: តេចាប់យ៉ាងម៉េចពូនិយាយមើល?

ឡោ: ខ្ញុំក៏មិនសូវដឹងដែរ តេចាប់បណ្តោះៗ ម្តងមួយៗ ។

ឆាយ: តាំងពីភូមិរហូតដល់ថ្នាក់បន្តបន្ទាប់អីចឹងទេ?

ឡោ: បាទ! មេកងអីណឹង ។

ឆាយ: ហ៊ីតេចាប់ណឹងតេច្រើនតែយកទៅណា?

ឡោ: យកទៅ លើណឹងឯង ។

ឆាយ ចុះនៅ នេះអាមន្តិរសន្តិសុខគេត្រង់ណាពូ?

ឡោ មន្តិរសន្តិសុខកោះស្វាយស ។

ឆាយ អីចឹងអ្នកដែលគេចោទថាជាខ្មាំង ហើយគេឲ្យទៅ រៀនសូត្រណឹងគេច្រើនបញ្ជូនទៅណឹងអី ចឹង?

ឡោ បញ្ជូនទៅណឹង ហើយបញ្ជូនទៅវត្តក្រឡាញ់ កន្លែងគេធ្វើយាដណឹងណា ។

ឆាយ បាទ! កាលណឹងពួកនារតីម៉ែមានធ្វើបាបប្រជាជនយើងក្នុងស្រុកក្នុងភូមិដែរអត់?

ឡោ មើលប្រពន្ធខ្ញុំឡើងទុរណទេរ ។

ឆាយ គេធ្វើយ៉ាងម៉េចបានដល់ថ្នាក់ណឹង?

ឡោ យើងមិនបានបញ្ចេញពលកម្មទៅ គេវ៉ៃក្រដក់ក្រវែងទៅ ។

ឆាយ អូ...គេវ៉ៃកាត់ដែរ?

ឡោ បាទ! មើលប្រពន្ធខ្ញុំនៅទុរណទេរដល់សព្វថ្ងៃ ។

ឆាយ អើយកាលណឹងកាត់សរសៃខ្ញុំប្តីក៏យ៉ាងម៉េច?

ឡោ សរសៃខ្ញុំ នៅកូនតូច ។

ឆាយ កូនប្តីនានខែ?

ឡោ កូន ២ ខែកន្លះ កូនណឹងស្លាប់ ។

ឆាយ បាទ! អូ...កាត់រញ្ជីរញ្ជីអីចឹងដោយសារតែគេធ្វើបាបកាលពីសម័យណឹងអីចឹងហ្ន៎ស្ត?

ឡោ បាទ!

ឆាយ មិនមែនដោយសារជម្ងឺប្តីក៏រោគរបស់កាត់ទៅហ្ន៎ស្ត?

ឡោ បាទ! ចុះទឹកចុះអីណឹងគេប្រើទៅ បើជម្ងឺរបស់កាត់ណឹងវាស្លាប់បាត់ហើយ ។

ឆាយ បាទ! ហ៊ីចុះចំពោះអ្នកផ្សេងទៀតពួកមានដែលឃើញអំពើទុរណកម្មទៅ លើអ្នកផ្សេងដែរ ទេ?

ឡោ ធ្លាប់ឃើញ បន្តិចមិនសូវចាំទេ ឃើញចងព្យួរយោលអីចេះទៅ ហើយវ៉ៃ នឹងពូថៅ ទៀត ។

ឆាយ នៅកន្លែងណាពូ?

ឡោ នៅកន្លែងចាក់អង្ករ ។

ឆាយ ចាក់អង្ករ...អាណឹងក្នុងឃុំអីដែរ?

ឡោ ឃុំតាប៉ុននេះ ។

ឆាយ អាណិតសុទ្ធតែពួកនារតីទេដែលធ្វើណិតហ្នែស៍?

ឡោ បាទ! ពួកនារតី ។

ឆាយ ពេលពួកនារតីម៉ៅដូចថាអារអំពើទុណកម្មម៉ៅលើអ្នកស្រុកយើងណិតខ្លាំងម៉ែងហ្នែស៍?

ឡោ ពួកនារតីណិតវាបញ្ជាឲ្យពួកពាយ័ព្យយើងដែរ ។

ឆាយ កាលណិតពួកដែលម៉ៅកាន់កាប់អាមន្តិរសន្តិសុខណិតពូមានដែលស្គាល់ដែរទេ?

ឡោ មានស្គាល់ខ្លះប៉ុន្តែងាប់ ។

ឆាយ ពីណាកេអ្នកងាប់ណិត?

ឡោ

អាអ្នកងាប់លណិតចាប់ខ្ញុំយកទៅដាក់ប្រឺវ៉ាក់ងាប់ហើយរន្ទះបាញ់ងាប់ហើយមិនបាច់និយាយ អីទេក្លាយ ។

ឆាយ ឲ្យតែងាស្គាល់ពីណាកេ?

ឡោ ឈ្មោះ ធី ។

ឆាយ ឈ្មោះធី តែមួយណិតទេហ្នែស៍? ពីនាទៀត?

ឡោ ងាប់អស់ហើយអាធ្វើបាបខ្ញុំ... ខ្ញុំនៅស្នាមជើង ។

ឆាយ អូពូធ្លាប់គេចាប់យកទៅដាក់នៅមន្ទីរសន្តិសុខណិតដែរ?

ឡោ បាទ! ជាប់ប្រឺវ៉ាក់នេះស្នាមជើង ។

ឆាយ គេយកទៅដាក់ប៉ុន្មានខែដែរ?

ឡោ បាទ ១ ខែ... ១ ព្រឹក ១០០ អំរែក បើមិនបាទកេវ៉ៃចោល ។

ឆាយ រែកទឹកធ្វើអីពូ?

ឡោ រែកទឹកដាក់ដំណាំ ។

ឆាយ អូ... គេដាប់ន្ទៃហ្នែស៍?

ឡោ ដាប់ន្ទៃល្អៅ គ្រឡាច ។

ឆាយ អើយដូចថាអ្នកទោសដែលនៅក្នុងមន្ទីរសន្តិសុខណិតសុទ្ធតែគេលត់ដំពលកម្មខ្លាំងៗ អីចឹងម៉ែង?

ឡោ បាទ! ឈ្មោះ ហល ។

ឆាយ អ្នកពាយ័ព្យណឹងដែរ?
 ឡោ បាទ! តែនៅក្រោមឆាន់ ។
 ឆាយ តាត់ធ្វើជាប្រធានសន្តិសុខណឹង?
 ឡោ បាទ!
 ឆាយ ប្រធានសន្តិសុខពីណាទេ?
 ឡោ ឈ្មោះ ឆន ។
 ឆាយ ឆន?
 ឡោ បាទ! ខាងសហករណ៍ ។
 ឆាយ ឆន ណឹងប្រធានសហករណ៍ផង ហើយគ្រប់គ្រងខាងសន្តិសុខផង?
 ឡោ បាទ! បន្ទាប់មេឡាឈ្មោះ យ៉ន ។
 ឆាយ បាទ!
 ឡោ ខ្ញុំស្នាមពីអាពាហ៍នេះ ។
 ឆាយ ណឹង...ស្នាមគេដាក់ប្រាក់ក្រៃហ្ន៎?
 ឡោ បាទ!
 ឆាយ អូ...គេដាក់ចោះឆ្នាយជើងអីចឹង?
 ឡោ អត់ទេដាក់ទៅ វាអាចលាតជើង ។
 ឆាយ អូ...! ចុះអ្នកណាជាប់ជាមួយពូខ្លះកាលណឹង?
 ឡោ ឈ្មោះ តុច តាត់ចាស់វ៉ាឆ្នើងហើយស្នាក់មិនដឹងដែរ ។
 ឆាយ បាទ! ហីពីណាទៀតក្នុងភូមិយើងណឹង?
 ឡោ ច្រើនណាស់ ។
 ឆាយ ដល់រយនាក់ទេ?
 ឡោ មិនដល់រយមិនដឹងជាពាន់ ។
 ឆាយ ច្រើនលើសរយទៀតហ្ន៎?
 ឡោ បាទ! នៅរស់មួយៗណឹងសំណាងហើយ ។
 ឆាយ កាលសម័យណីក្រុមគ្រួសាររបស់លោកពូមានបាត់បង់អស់ប៉ុន្មាននាក់ដែរ?
 ឡោ បាត់បង់អស់បង ១ ។

ឆាយ ឈ្មោះ ដី ណឹង?

ឡោ បាទ!

ឆាយ ហើយពីណាទៀត?

ឡោ ដុតពីណឹងនៅ រស់ ហើយអាស្រ័យនៅ សង្គមនេះស្លាប់ដោយជម្ងឺអីមិនបាច់និយាយទេ
ណាស់ ។

ឆាយ បាទ! អីចឹងសម័យណឹងពួកអត់បានដម្លៀសទៅណាទេនែស៍?

ឡោ ទេដូចខ្ញុំនិយាយប្រាប់លោកក្នុងអីចឹងថាដម្លៀសទៅ តាមគ្រឿងអីណឹងណា ។

ឆាយ ហើយបានឆ្លងកាត់របបណឹងអីចឹងមានបាននិយាយប្រាប់រឿងរ៉ាវក្នុងរបបណឹងឲ្យកូនៗ
ចៅ ។ អីឲ្យបានដឹងដែរទេ?

ឡោ ខ្ញុំនិយាយប្រាប់ ។

ឆាយ ហើយវាជឿទេ?

ឡោ វាអត់ជឿខ្ញុំ វាថាអាណាបបស្ថិតបបរទេ វាអត់ដឹងបើអាចនោះដឹង ។

ឆាយ បាទ! ហើយយល់ថារបបណឹងយ៉ាងម៉េចដែរ? វាល្អបំពោះយើងឬអាក្រក់?

ឡោ ខ្ញុំអត់យល់ទេរបបណឹង របបរហេមរហាមអីចឹង ។

ឆាយ ពូសពូថ្ងៃដែលពួកមានស្តីពីការរៀបចំតុលាការកាត់ទោសមេដឹងនាំខ្មែរក្រហមដែរទេ?

ឡោ មានខ្ញុំបើកទូរទស្សន៍មើល ។

ឆាយ តើនិយាយថាម៉េចខ្លះពូ?

ឡោ តើនិយាយថាកាត់ទោសតាមកអីណឹង ។

ឆាយ ហើយពីណាទៀត? មានស្គាល់ទេមេដឹកនាំសម័យខ្មែរក្រហមពូស្គាល់ពីណាខ្លះ?

ឡោ ស្គាល់ដូចជាតា...

ឆាយ តាអី?

ឡោ តាម៉ុក តែមិនដែលឃើញមុខ ។

ឆាយ ពីណាទៀត?

ឡោ ប៉ុលពត ។

ឆាយ ស្លាប់ហើយ..! ហើយពីណាទៀត? អៀង សារី អីដែលស្គាល់ទេ?

ឡោ ខៀវ សំផន, អៀង សារី ។

ឆាយ ហើយស្គាល់ពីណាខ្លះទៀតទៅ ?

ឡោ ស្គាល់តែឈ្មោះទេណា...ហើយឃើញរូបថត ។

ឆាយ បាទ!

ឡោ ភាម៉ុក, ខៀវ សំផន, អៀង សារី, ប៉ុល ពត ។

ឆាយ ៤...

ឡោ មេធំហើយណាស់...ហើយមេកំប៉ុកកំប៉ុក...ក្រោយយូរនាំដោះបាទហ្នាស់ ។

ឆាយ អូ...អាណិតរឿងផ្សេងទេ មិនបាច់និយាយទេ...និយាយពី ៧៥ មេរ័យ ៧៧...

ឡោ បាទ!

ឆាយ ចុះពូយល់ថាអាការបង្កើតតុលាការកាត់ទោសមេដឹកនាំខ្មែរក្រហមធំៗណឹងវាអាចផ្តល់ដល់
ប្រយោជន៍អីដល់ពូ ដល់អ្នកស្រុកយើង ដល់ប្រទេសជាតិយើងដែរទេ?

ឡោ ខ្មែរក្រហមណឹងហ្ន៎...?

ឆាយ ដូចថាសព្វថ្ងៃណឹងអង្គការសហប្រជាជាតិ ហើយនិងរដ្ឋាភិបាលយើងរួមគ្នាបង្កើតតុលាការ
មួយដើម្បីកាត់ទោសមេដឹកនាំខ្មែរក្រហមណឹង ។ ហើយខ្ញុំចង់សួរពូថាតើការកាត់ទោសណឹង
វា បានផ្តល់អ្វីខ្លះដល់ពូ ហើយដល់ប្រទេសជាតិយើង ។

ឡោ ដួលដូចជាសម្តេចហ៊ុន សែន សព្វថ្ងៃនេះដួលសាលារៀន ហើយ និងដូរដួល ។

ឆាយ បាទ! ពូដែលស្គាល់ពាក្យថាយុត្តិធម៌ទេពូ យុត្តិធម៌គេសំដៅទៅ ន័យយ៉ាងម៉េចដែរពូ?

ឡោ យុត្តិធម៌គឺសង្គ្រោះ...

ឆាយ បា!

ឡោ ត្រូវទេ?

ឆាយ បាទ!

ឡោ ទេកុំឲ្យចេះតែបាទណាស់...

ឆាយ ថាត្រូវតែទាំងអស់ណឹង ។ បើសិនមានការកាត់ទោសមេដឹកនាំខ្មែរក្រហមណឹងហ្ន៎ វា
អាចផ្តល់យុត្តិធម៌ " ឲ្យយើងខ្លះដែរឬអត់ទេ? ពូយល់ទេ..?

ឡោ?

ឆាយ ឥឡូវខ្ញុំសួរទៅមុខទៀត...បើអត់ដឹងរំលងចោលចុះ...ហ៊ីពូពេញចិត្តឲ្យមានតុលាការកាត់
ទោសមេដឹកនាំខ្មែរក្រហមណឹងដែរអត់?

ឡោ ខ្ញុំពេញចិត្ត ។

ឆាយ ព្រោះអី?

ឡោ ព្រោះរបបណឹងខ្ញុំអត់ពេញចិត្ត របបពុករលួយក៏ខ្ញុំអត់ចូលចិត្តដែរ ។

ឆាយ ហ្នឹងប៉ុន្តែសិនជាគេកាត់ទោសពួកណឹងពូជធំឲ្យគេកាត់ទោសដោយវិធីណា?
ជាប់កុកមាំជីវិត, ប្រហារជីវិត, ឬក៏ ១០,២០ ឆ្នាំ យកអណាឥឡូវ?

ឡោ ខ្ញុំថាចង់ឲ្យកាត់ផ្តាច់កំឡោះខ្មែរក្រហម ។

ឆាយ និយាយថាមេធំៗណឹងហ្នឹង គេត្រូវយកមេប្រឈមមុខនឹងតុលាការ ដើម្បីឲ្យតុលាការ
កំណត់ទោស កំណត់ថាឥឡូវប៉ុន្មានឆ្នាំៗ ។

ចុះបើគំនិតរបស់ពួកវាពេញចិត្តគេកាត់ទោសប៉ុន្មាន ឆ្នាំ
ដាក់កុកមាំឥឡូវ? ឬក៏ប្រហារជីវិតអត់មានទេព្រោះស្រុកយើងឥឡូវមិនឲ្យមានទេ
ពូក្រីក្រជាម៉េច?

ឡោ ១០ឆ្នាំ ទៅ ២០ឆ្នាំ ។

ឆាយ ១០ឆ្នាំ ទៅ ២០ឆ្នាំ... ចុះបើគេចង់ដាក់មាំជីវិតពូជធំម៉េចឲ្យសមនឹងទោសកំហុសរបស់
កាត់ពូជធំម៉េច?

ឡោ តាមដំណើរ ។

ឆាយ បើអីចឹងអា ១០,២០ ក៏បាន អាមួយជីវិតក៏បានដែរ ។

ឡោ អាណឹងសំណូមពរណឹងអីចឹង... ។

ឆាយ បាទ! អីចឹងពូជធំឲ្យមានការកាត់ទោសមេដឹកនាំខ្មែរក្រហមនែស៍...

ឡោ ខ្ញុំស្អប់ ។

ឆាយ ព្រោះស្អប់នឹងរបបណឹងហ្នឹង?

ឡោ បាទ!

ឆាយ ព្រោះរបបណឹងវាធ្វើឲ្យយើងម៉េចខ្លះ?

ឡោ ធ្វើឲ្យខ្ញុំមានស្នាមមានអីចេះ ធ្វើឲ្យពិបាករវៃទេ ។

ឆាយ បាទ! អីចឹងពូជធំមានយោបល់អីបន្ថែម
នូវអ្វីដែលខ្ញុំមិនបានសួរពួកហ្នឹង? រឿងដែលពូជធំហើយ ខ្ញុំអត់បានសួរហ្នឹង?

ឡោ បាទដែលខ្ញុំកំសត់កំរើមេរ័យដែលបានលោកក្នុងយដែលស្រាវជ្រាវអីចេះសូមអរគុណ ដែល
ស្រាវជ្រាវពីបងខ្ញុំដែលស្ទាបពីមូលហេតុអីចេះមួយៗពីរឿងខ្មែរក្រហម ៗខ្ញុំសូមអរគុណដ
ល់ក្នុងយហើយ ។

ឆាយ អីចឹងខ្ញុំអត់មានអ្វីសួរនាំពូទៀតទេ ខ្ញុំសួរពូដូចជាអស់អីសួរដែរហើយ
អរគុណពូច្រើនណាស់ ដែលបានផ្តល់ព័ត៌មានអំពីរឿងរ៉ាវជីវិតរបស់លោកពូ
ហើយនិងបងរបស់លោកពូណឹងហ្គាស់ ឲ្យបានខ្ញុំដឹង ។ អីចឹងអរគុណពូច្រើនហើយណាស់ ។

ឡោ បាទ!

- ចប់ -